

Plošné vypalování trávy je nebezpečná metoda

Jarní sluníčko láká zahrádkáře a chataře k jarnímu úklidu, kterým začíná zahradní sezóna. Někteří k odstraňování staré trávy stále provádějí plošné vypalování. Vzít zápalky a stařinu vypálit je pro ně jednodušší a méně namáhavé než hráběmi celou plochu zbavit starého porostu. Pomáhá k tomu i přežívající názor, že popel z vypáleného trávníku je dobrým hnojivem přispívajícím k lepšímu růstu nového porostu.

Plošné vypalování trávy je však v České republice zakázáno hned třemi zákony: zákonem o požární ochraně, zákonem o ochraně přírody a krajiny a zákonem o myslivosti. Plošné vypalování trávy způsobuje velké ekologické škody, kdy dochází ke snížení druhové rozmanitosti společenstev rostlin, živočichů a mikroorganizmů. Při vypalování trávy je natolik narušena biologická rovnováha mezi hmyzem drobnou zvěří a rostlinami, že trvá desítky let, než se vrátí do původního stavu.

Ani argument, že popel je dobrým hnojivem, nemá své opodstatnění. Popel velmi často odnese vítr či splaví déšť, takže se živiny, obsažené v popelu, do půdy stejně nedostanou. Naopak ponecháním staré trávy dochází k jejímu postupnému rozkladu a následnému uvolňování živin do půdy.

Dalším významným negativním důsledkem vypalování trávy je možnost vzniku nekontrolovatelného rozsáhlého požáru, který si každoročně jenom v naší republice vyžádá několik lidských životů a současně způsobuje mnohamilionové škody.

Mějte tyto aspekty na mysli při úklidu svých zahrad a pozemků. Ve všech směrech je lepší a ohleduplnější starou trávu vyhrabat a uložit na kompost nebo na skládku.

Irini Martakidisová